

Editorial

Revista
de
Girona

Un passeig com a metàfora

Si fa uns mesos vam evocar la sèquia Monar de Girona com a símbol del procés especulatiu i urbanístic de la ciutat, bé podríem parlar avui del passeig marítim de Platja d'Aro com a metàfora de mig segle d'actuacions contradictòries sobre el territori físic de la Costa Brava i sobre la seva estructura econòmica i social.

D'entrada, com és notori, la febre especuladora va privar Platja d'Aro de passeig de mar: el mur de gratacels es va dreçar arran mateix de la sorra. Al cap de molts anys es va reconèixer l'error i, per tal de corregir-lo, es va intentar encabir un passeig entre els immobles i la platja. Però l'obra, que s'havia d'enllestir en menys de dos anys, n'ha durat disset i ha estat envoltada de tota mena d'entrebancs: els fanals no feien llum, els elements escultòrics feien nosa, la pedra del paviment era rebutjada per impròpia o per massa cara, els pins importats de França es morien per haver-los deixat massa temps sense plantar... Ara, per fi, després de múltiples retocs, canvis, supressions i remodelacions, el passeig es podrà donar per acabat: el seny haurà pogut més que els successius despropòsits i tot serà reconduït a l'àmbit de la raó. Fins i tot hi haurà un tram de passeig amb pretensions ecològiques, aprofitant el petit tros de front marítim que en el seu dia es va lliurar de la invasió del formigó.

En aquesta franja de terreny concret es resumeixen simbòlicament les incoherències i les incongruències que l'aparició del turisme va desfermar en l'actuació pública i en l'activitat privada al llarg de la segona meitat del segle XX: especulació, destrucció de l'entorn, planejaments erronis, improvisació, precipitació, solucions inadequades, rectificacions tardanes i, per fi, esforços més o menys reeixits per esmenar els disbarats i recobrar l'equilibri. Els casos il·lustratius com el d'aquest passeig podran servir per explicar en el futur la transformació que en un determinat moment va sofrir el litoral, els altíssims costos que l'operació va comportar i, tanmateix, la capacitat de redreçament que va permetre recuperar, del tot o en part, els trets de la identitat amenaçada o perduda.

Fages a Castelló: A la sala gòtica del palau dels Comtes de Castelló d'Empúries va ser presentat el número 211 de la Revista, dedicat a Carles Fages de Climent en el centenari del seu naixement. Van intervenir en l'acte el diputat ponent de publicacions, el director, el coordinador del dossier, Jordi Pla, i la col·laboradora Anna Velaz. El president del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Jordi Cabezas, va donar compte dels actes previstos per celebrar el centenari, dels quals la Revista i la seva presentació venien a ser el pòrtic. L'alcalde de Castelló, Xavier Sanllehi, va il·lustrar la cloenda institucional amb l'evocació del parentiu i l'amistat dels seus avantpassats amb el poeta que va viure i morir a Castelló i que s'hi tornava a fer present a través de l'acte i del dossier commemoratiu.